

БЪЛГАРСКИ ВЕСТИ BOLGÁR HÍREK 04 · 2019

ВЕСТНИК НА БЪЛГАРИТЕ В УНГАРИЯ

WWW.BOLGAROK.HU

A MAGYARORSZÁGI BOLGÁROK KÉTNYELVŰ HAVILAPJA

МЕСЕЧИНКА НА 10
10 ÉVES A MESZECSINKA

Памет за българските герои в Харкан • Bolgár hősökre emlékeztünk Harkányban

Радост за българската църковна община в Будапеща • A Budapesti Bolgár Ortodox Egyházközség örömmünnepe

120 години от рождението на Панчо Владигеров • 120 éve született Pancso Vladigerov

ПАМЕТ ЗА БЪЛГАРСКИТЕ ГЕРОИ В ХАРКАН

На военното гробище в Харкан бяха отдадени почести на загиналите в боевете при Драва български войници и офицери. Тук публикуваме словото на заместник-директора на Централния архив на Военно-историческия музей и институт.

Поводът, който ни събира днес, е дългът да помним. Нека си спомним как Великите сили се опитаха да противопоставят две, намиращи се в подчинено положение, приятелски нации. И да си спомним за всички онези, които станаха жертва по заповед и повеля на същите тези Велики сили. ♦ Войната, по своите неумолими закони, отведе на бойния фронт хиляди войници, отведе унгарците чак до далечната река Дон, а българите – до Карпатите. Съветските интереси, с цел да бъде сразен фашизмът – както бе поднесено на войниците в онези времена – отпратиха българската армия далеч извън пределите на страната. И тя изцяло изпълни дълга си и принуди Германия да застава на колена. През последната половина година от Втората световна война, хиляди български войници загинаха героически в това гигантско сражение, за да прокудят от територията на Унгария отрядите на Третия райх.

Уважаеми слушатели!
Това слово вече не може да бъде произнесено пред онези, които загубиха най-много във войната. Нека сведем глава пред паметта на загиналите в сраженията преди половин век, пред тези, които съградиха истинското, същинско приятелство между унгарския и българския народ. В нашия общ траур почитаме паметта и се прекланяме пред всички онези, чиято жертвостановност ни помага да разберем по-добре миналото си. След боевете 1439 български бойци се преселват завинаги във вечността, тук, в Южна Унгария, в гробището на Харкан, те са намерили вечен покой. Тук те са били положени непосредствено след битките или са препогребани в десетилетията след войната от близките по-малки селища. ♦ Между българския и унгарския народ никога не са съществували враждебни отношения, историческото ни минало е изтъкано от нишките на приятелството. Едно нещо е политиката, друго нещо е човешката реалност. И това не може да бъде променено, въпреки ужасите на Втората световна война. След

BOLGÁR HŐSÖKRE EMLÉKEZTÜNK HARKÁNYBAN

A Dráva folyó menti harcokban elesett bolgár katonákra emlékeztünk a Harkány melletti katonai temetőben. A folytatásban Mayer Jácint, a Hadtörténeti Múzeum és Intézet Központi Irattára igazgatóhelyettesének beszédét közöljük.

Ma olyan alkalomból gyűltünk össze, hogy emlékezzünk. Emlékezzünk arra, hogy hogyan próbáltak meg nagyhatalmak kiszolgáltatott baráti nemzeteket egymással szembeállítani. És megemlékezzünk azokról, akik áldozatul estek a nagyhatalmi érdekek parancsának. ♦ A hadra kelt katonákat a háború kegyetlen törvénye vezette a különböző hadszínterekre, így a magyarokat a messzi Don-kanyarba vagy a bolgárokat a Kárpát-medencébe. A bolgár hadsereget távol a határaitól vezényelték szovjet érdekek, hogy célját, ahogy – mondták nekik akkor – a fasizmus legyőzését elérje. S ők kemény harcokban eleget téve teljesítették is feladatukat Németország térdre kényszerítésében. A II. világháború utolsó fél esztendejében több ezer bolgár katona halt hősi halált a gigászi küzdelemben, amely a Német Birodalom csapatainak Magyarország területéről való kiszorításáért folyt.

ЧЕСТИТ ДЕН НА ЕВРОПА!

...Най-реална беше Европа на гяго ми. Той беше щастливецът. Роген с късмет, викаше баба ми, завиждайки му тайно, че е изръскал «половината свят». Половината свят беше Сърбия и Унгария по време на Втората световна. Неговата Европа представляваше стар грамофон с фуния, който слушал в една унгарска къща между боевете. Хората слушали музика от грамофон с фуния и пиели чай в стъклени чаши, това той никога нямаше да забрави. Грамофон гяго ми така и не успя да си купи, т.е. мечтата му по Европа си остана неизпълнена, както става с истинските мечти.

Европа, която поради липсата на груга война не го поканиха да посети отново.

ГЕОРГИ ГОСПОДИНОВ (НЕВИДИМИТЕ КРИЗИ)

приключването на битките, в Южна Унгария функционира българска военна администрация с временен характер, която засвидетелства хуманно отношение към унгарското население. Това приятелско отношение се е запечатало в паметта на унгарския народ, особено в момент, когато нацията ни преживяваше исторически период, който не би могъл да бъде наречен нормален. ♦ Благодарим на българските войници, че се оказаха достойни пред историята и съхраниха добродетелите си във време на най-тежки изпитания, колкото и политиката на Великите сили да се опитваше да ни противопостави като враждуващи страни, врагове тя никога не успя да ни направи!

Tisztelt Hallgatóim!
E beszéd már nem hangozhat el azok előtt, akik legnagyobb vesztesei voltak a háborúnak. A fél évszázaddal ezelőtti küzdelemben elesettek emléke előtt fejet hajtunk, s így érkezhetünk el a magyar és a bolgár nép igazi barátságához. Itt közös gyászban róhatjuk le kegyeletünket azok előtt, akiknek áldozata hozzásegít minket ahhoz, hogy jobban megérthessük egymás történelmét. E harcok nyomán alussza örök álmát itt, a Dél-Dunántúlon, Harkánynak temetőjében 1439 bolgár katona, akik nagy része már a harcokat közvetlenül követően itt lelték meg örök nyugalmaikat, és bajtársaik, akiket a háborút követő évtizedekben temették át a környező kisebb településekről ide. ♦ A magyar és a bolgár nép között sosem volt ellenséges viszony, történelmi múltunkat a barátság szálai szövük át. Ezen a második világháború történései sem változtattak. Más a politika szintje és más az emberi valóság. ♦ A harcok múlásával a Dunántúl déli részén ideiglenes jelleggel bolgár katonai közigazgatás is működött, mely a magyar lakossággal szemben emberies bánásmódot alkalmazott. Barátságos hozzáállásuk megmaradt a magyar nép emlékezetében, hiszen olyan időszakot élt át nemzetünk, ahol ez nem számított mindennapinak! ♦ Köszönjük a bolgár katonáknak, hogy méltón történelmükhöz megőrizték erényeiket a nehéz próbatétel időszakában is, és bár ellenféllé próbált bennünket tenni a nagyhatalmi politika, ellenséggé nem tudott! ♦

МИТРОПОЛИТ АНТОНИЙ: ПОЛОЖЕНИЕТО НА БЪЛГАРИТЕ В УНГАРИЯ Е ЗА ПРИМЕР

Миклош Шолмес, държавен секретар, отговарящ за връзките с църквата и националните общности към Канцеларията на министър-председателя, се среща в Будапеща с ръководители на българската църква и на общността.

Западно- и Средноевропейският митрополит на Българската православна църква Антоний каза, че за сегашната си визита е довел със себе си 20 български младежи, подготвящи се за

православни свещеници. Той спомена също така, че би желал те да опознаят Унгария и тукашната българска общност, чийто живот е добър пример за национален и църковен живот извън пределите на родината майка.

Според Миклош Шолмес в днешно време има огромна нужда от християнско образование, както и от опазване на християнската култура и предаването ѝ на следващите поколения. В днешна Европа е важно единството на християнските църкви, ето защо Правителството с радост подкрепя заниманията по вероучение, които се водят в Унгария на изконния за националностите майчин език, както и общия живот, условията за който се стреми да осигури и напредък – изтъкна държавният секретар.

Един от стълбовете на бълга-

ро-унгарските връзки е отличното сътрудничество между Българското републиканско самоуправление, Дружеството на българите в Унгария, училището и православната църковна общност – спомена Симеон Варга. Според българския застъпник, организираната в унгарския парламент на 25 април конференция, на която България беше представявана от своя заместник министър-председател, се радва на добър отзвук в България.

Данчо Мусев подчерта: връзката между унгарци и българи винаги е била много добра. През годините в Унгария ни няколкократно са се заселвали българи, които са се интегрирали успешно благодарение на християнската култура, опазвайки собствения си език и култура – каза председателят на Българското републиканско самоуправление.

ORTODOX METROPOLITA: PÉLDAÉRTÉKŰ A MAGYARORSZÁGI BOLGÁROK HELYZETE

Soltész Miklós, a Miniszterelnökség egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős államtitkára bolgár egyházi és nemzetiségi vezetőkkel folytatott tárgyalást Budapesten.

Antonij, a Bolgár Ortodox Egyház nyugat- és közép-európai metropolitája elmondta: mostani látogatására 20 bolgár ortodox papnak készülő fiatal is

hozott. Szeretné, hogy ők is megismerjék Magyarországot és az itt élő bolgár közösséget, melynek élete jó példa az anyaországon kívüli nemzetiségi és egyházi életre.

Soltész Miklós szerint a keresztény tanításra és az abból fakadó kultúra megőrzésére, átadására nagy szükség van napjainkban. Európa jelenlegi helyzetében fontos a keresztény egyházak egysége, a Kormány ezért örömmel támogatja a hazánkban őshonos nemzetiségek anyanyelven történő vallásgyakorlását és közösségi életét, melynek feltételeit a jövőben is biztosítani kívánja – mondta az államtitkár.

A bolgár-magyar kapcsolatok egyik pillére a Bolgár Országos Önkormányzat,

a Magyarországi Bolgárok Egyesülete, az iskola és az ortodox egyházközség kiváló együttműködése – mondta Varga Szimeon. Az Országgyűlés bolgár nemzetiségi szószólója szerint Bulgáriában jó visszhangja volt a Parlamentben április 25-én megrendezett konferenciának, melyen Bulgária miniszterelnök-helyettesi szinten képviseltette magát.

Muszev Dancso kiemelte: mindig is nagyon jó volt a kapcsolat a magyarok és a bolgárok között. A történelem során többször települtek hazánkba bolgárok, akik sikeresen integrálódtak a keresztény kultúrának köszönhetően, megőrizve saját nyelvüket és kultúrájukat – mondta a Bolgár Országos Önkormányzat elnöke.

РАДОСТ ЗА БЪЛГАР- СКАТА ЦЪРКОВНА ОБЩИНА В БУДАПЕЩА

**Голяма бе радостта и възненение-
то на енориашите от Българската
православна църковна община
„Св. св. Кирил и Методий“ в Будапе-
ща около храмовия празник, който
тази година - по решение на цър-
ковното настоятелство - бе отбе-
лязан на 12 май - Неделя на св. жени
мироносици.**

Въпреки натоварения си график, за храмовия празник пристигна и архие-
рея на епархията, Негово Високопреос-
вещенство Западно- и Средноевропей-
ски митрополит Антоний. С негово
благословение за празника пристигна
и сборен хор от семинаристи при
Софийска духовна семинария „Св. Йоан
Рилски“ во главе с ректора архиман-
дрит Пахомий и зам. ректора иером.
Мелетий.

Празникът започна с отслужва-
нето на всенощно бдение по мирски
типик от Негово Високопреподобие
архимандрит Атанасий, протосин-
гел на Западно- и Средноевропейска
митрополия и предстоятел на праз-
нувания храм.

На следващия ден архиепископът бе
посрещнат по поводаващия ред и след
като прочете входните молитви, бе
облечен тържествено в средата на
храма. Всички полагащи се песнопе-
ния бяха изпълнени от сборния хор от
семинаристи под диригентството на
иеромонах Мелетий. В богослужение-
то, освен духовенството при храма -
архимандрит Атанасий и ст.и.к. Танчо
Янчев, и госта архимандрит Пахомий,
взеха участие прот. Кирил Татарка и
свещ. Светослав Булах от Московска
патриаршия, иеромонах Варнава Кня-
жевич и дякон Стефан Мелисавич от
Сръбска патриаршия.

По време на богослужението се
помолиха г-жа Уляна Богданска -
посланик на Р. България в Унгария,
г-н Димитър Танев - председател на
Дружеството на българите в Унга-
рия, г-н Данчо Мусев - председател на
Българското републиканско самоупра-
вление, г-н Симеон Варга - застъпник
на българското малцинство в унгар-
ския парламент, г-н Пламен Пейков
- директор на БКИ Будапеща, както
и много сънародници от общността,
дошли да влязат в общата радост от
храмовия празник.

След светата литургия бе направен
и традиционният водосвет, след това
се извърши и полагащото се литийно
шествие в тези дни. Бяха отправени

молитви, както за здраве на всич-
ки членове на църковната община в
Будапеща, така и за упокой на всички,
които блажено са се упокоили на ун-
гарска земя.

В края на богослужението митропо-
лит Антоний произнесе пламенна про-
повед, в която накратко разтълкува
литургийното евангелие, като отбе-
ляза, че всеки християнин, подобно на
жените мироносици, е призван да бъде
благовестник на Христовото възкре-
сение. И както те не са се уплашили,
а са отишли на гроба Господен, за да
помажат тялото му, така и ние не
трябва да се страхуваме да изповядва-
ме открито своята вяра! Той не скри и
заговолството си от това, че отново
е в най-старата българска църковна
община в Европа и благодари на архи-
мандрит Атанасий за грижите, които
полага за развитието ѝ. В слово-от-
говор отец Атанасий благодари на
архиепископа за топлиите думи и му пожела
дългогодишно служение, за да може
все така мъдро да ръководи духовно
българската диаспора в Западна и
Централна Европа.

В този ден църковната община
преживя още едно знаково събитие
- четиридесет години служение на
енорийския свещеник ставрофорен
иконом Танчо Янчев. Архимандрит
Атанасий накратко припомни негово-
та биография, а митрополит Антоний
с топли архипастирски слова му
пожела все така дръзновено да слу-
жи на светата църква. По решение
на Епархийския съвет на Западно- и
Средноевропейска митрополия г-жо
Антоний подари на отец Танчо нагръ-
ден кръст. От името на Църковното
настоятелство архимандрит Ата-
насий му поднесе комплект богослу-
жебни одежди. Подаръци от името на
Дружеството на българите в Унгария
и на Българското републиканско са-
моуправление поднесоха г-н Димитър
Танев и г-н Данчо Мусев. Отец Танчо
не скри възненението си и подчерта, че
за него тези години са били като един
миг - миг на Господнята нива, където
бремето е леко, защото служението на
Бог е най-великото нещо на земята!

Накрая всички изпяха многолет-
ствие и по традиция бе благословена
празничната трапеза за всички при-
състващи.

A BUDAPESTI BOLGÁR ORTODOX EGYHÁZ- KÖZSÉG ÖRÖMÜNNEPE

**A Szent Cirill és Szent Metód Budapesti
Bolgár Ortodox Egyházközség hívei
idén is nagy örömmel és izgalommal
várták templomuk búcsúját, melyre az
Egyházbizottság döntése alapján má-
jus 12-én, Szent Kenethozó Asszonyok
ünnepén került sor.**

Rengeteg elfoglaltsága ellenére megtisz-
telt minket jelenlétével egyházmegyénk
előjárója, őminenciája Antonij nyugat-
és közép-európai metropolita is. Az ő
áldásával részt vett az ünnepen a Szófiai
Rilai Szent János Papi Szeminárium hall-
gatóinak válogatott kórusa is, a szemi-
nárium rektora, Pahomij archimandrita
és rektorhelyettese, Meletij ieromonah
vezetésével.

Az ünnep világi tipikon szerinti éj-
szakai ájtatossággal kezdődött, melyet
főtisztelendő Atanaszij archimandrita, a
Nyugat- és Közép-Európai Egyházmegye
protoszinkellossa és az ünnepelő templom
előjárója celebrált.

A következő napon az érseket illő ün-
nepélyességgel fogadtuk, s miután felol-
vasta a bevezető imádságokat, a templom
közepén szertartásosan beöltözött.
Az éneklésről a szeminaristák válogatott
kórusa gondoskodott, melyet Melentij
ieromonah vezényelt. Az istentiszteleten
templomunk papjain, Atanaszij archi-
mandritán és Tancso Jancsev sztavrofor
ikonomon kívül részt vett a Moszkvai
Patriarchátus részéről Tatárka Kirill
protoierej és Bulah Szvjatoszlav pap,
a Szerb Patriarchátustól pedig Varnava
Knezsevitj ieromonah és Sztefan
Miliszavity diakónus is.

Az istentiszteleten velünk imádkozott
Uljana Bogdanszka asszony, a Bolgár
Köztársaság magyarországi nagykövete,
Tanev Dimiter úr, a Magyarországi Bolgá-

rok Egyesülete elnöke, Muszev Dancso úr,
a Bolgár Országos Önkormányzat elnöke,
Varga Szimeon úr, a magyar Országgyű-
lés bolgár nemzetiségi szószólója, Plamen
Pejkov úr, a budapesti Bolgár Kulturális
Intézet igazgatója, valamint számos más
honfitársunk is, akik mind részt kívántak
venni a templom búcsújának általános
örömeiben.

A szent liturgia után a hagyományos
vízszentelésre került sor, majd az e-
napokban időszakos esőkérdő körmenet
következett. Ennek keretében imádkoz-
tunk a budapesti egyházközség minden
tagjának egészségéért, valamint minden-
kiért, akit magyar földben helyeztek örök
nyugalomra.

Az istentisztelet végeztével Antonij
metropolita szenvedéllyel teli szent-
beszédet mondott, melyben röviden
értelmezte a liturgia során elhangzott
evangéliumot, hangsúlyozva, hogy a
kenethozó asszonyokhoz hasonlóan
minden keresztény meg van hívva, hogy
Krisztus feltámadásának örömhírét
hirdesse. S ahogy ők nem féltek odamen-
ni a Szent Sírhoz, hogy bebalzsamozzák
az Úr testét, nekünk sem szabad félnünk
attól, hogy nyíltan megvalljuk hitünket!
Nem titkolta afeletti örömét sem, hogy
ismét Európa legrégebb bolgár egyház-
községének vendége lehet, s köszönetet
mondott Atanaszij archimandritának az
egyházközség érdekében tett erőfeszíté-
seiért. Válaszbeszédében Atanaszij atya

megköszönte a metropolitának a kedves
szavakat, és azt kívánta neki, hogy még
hosszú évekig kormányozhassa ugyaní-
lyen bölcsen a nyugat- és közép-európai
bolgár diaszpóra híveit.

Ugyanezen a napon az egyházközség
még egy jeles eseményt ünnepelt - papja,
Tancso Jancsev sztavrofor ikonon papi
szolgálatának negyvenéves jubileumát.
Atanaszij archimandrita röviden ismer-
tette az ünnepelt életútját, Antonij met-
ropolita pedig meleg főpapi szavakkal
köszöntötte, azt kívánva, hogy továbbra
is ugyanilyen bátran szolgálja szent egy-
házunkat. A Nyugat- és Közép-Európai
Metropólia Egyházmegyei Tanácsának
döntése alapján Antonij atya nyakba
akasztható kereszttel ajándékozta meg
Tancsót. Az Egyházbizottság nevében
Atanaszij archimandrita miseruhával
lepte meg őt. A Magyarországi Bolgárok
Egyesülete és a Bolgár Országos Önkor-
mányzat ajándékát Tanev Dimiter úr,
illetve Muszev Dancso úr adta át. Tancso
atya nem titkolta meghatottságát, és
hangsúlyozta, hogy számára ez a negy-
ven év olyan volt, mint egyetlen pillanat
- egyetlen pillanat az Úr aratásában,
ahol könnyű a teher, mert Isten szolgálá-
ta a legnagyobb dolog a világon!

Végezetül a gyülekezet elénekelte a
mnogoletsztiét, és a hagyomány szerint
megáldásra került az ünnepi asztal, mely-
hez minden jelenlévő odajárulhatott.

ЧЕТИРИДЕСЕТ ГОДИНИ СЛУЖЕНИЕ НА БОГА КАТО ЕДИН МИГ

„Четиридесет години служение на Бога – като че ли бе един миг, сякаш само преди няколко месеца бях ръкоположен за свещеник!“ С тези думи ставрофорен иконом Танчо Янчев обобща четиридесетгодишното си служение като свещеник на Светата православна църква.

Роген на 9 март 1954 година в село Голям манастир, Ямболско, в семейството на ревностния свещенослужител ик. Ганчо Янчев. От малък помага на баща си в свещеническите му обязанности. Основното си образование завършва в родното село и е приет в Елховската гимназия, но желанието му да служи на Бог надделява и той моли баща си да го заведе в духовната семинария, която по онова време е заточена на гара Черепиш. Завършва шестгодишния ѝ курс с отличие и е приет за студент в Духовната акаде-

мия „Св. Климент Охридски“ в гр. София, която завършва през 1976 година. През 1977 свързва живота си завинаги с Унгария, след като се венчава за унгарката Рожика Ковач. Есента на същата година е ръкоположен за дякон от покойния Видински митрополит Дометиан, тогава Знеполски епископ. През пролетта на 1978 г. е ръкоположен за свещеник от покойния Пловдивски митрополит Варлаам. След като преминава полагащия се богослужебен стаж в пловдивската митрополитска катедрала „Св. Марина“ е назначен за енорийски свещеник в пловдивския храм „Св. Йоан Рилски“. През 1985 година, по решение на Св. Синод на БПЦ-БП е изпратен на петгодишен мандат като предстоятел на храм „Св. св. Кирил и Методий“ в гр. Будапеща, Унгария.

В периода на своето служение в Унгария отец Танчо усъвършенства познанията си по унгарски език и все още е единственият клирик на Българската православна църква, говорещ унгарски. По време на неговото предстоятелство будапещенският храм е измазан цялостно и обновен. По негова идея в стария енорийски дом е сформиран параклис на името на св. Трифон.

През 1986 година Св. Синод на БПЦ-БП решава да учреди епархия за българите в Западна и Средна Европа. Ст. ик. Танчо Янчев е сред епархийските избиратели, които единодушно избират – а Св. Синод утвърждава – първия Западно- и Средноевропейски митрополит: Главиницкия епископ Симеон. По-късно на преведените избори за епархийско ръководство отец Танчо е избран за епархийски съветник на новата епархия. Ревностното му служение е забелязано от митрополит Симеон и той го отличава с официалта протоиерей.

След изтичане на 5-годишния мандат о. Танчо се завръща отново в Пловдив и пак е назначен за енорийски свещеник в храм „Св. Иван Рилски“, а малко по-късно и за предстоятел на храма. По време на неговото предстоятелство е извършен основен ремонт и намиращите се в окаяно състояние стенописи са възстановени. През 2005 година по негова молба е освободен от предстоятелството на храма, но остава енорийски свещеник. През 2010 година отново

се връща в Унгария, за да се опита да заздравя раните, нанесени на църковната община от низвержения бивш енорийски свещеник Стефан Мамаков. С големи усилия отец Танчо пази вярата и традицията сред българите в Будапеща и Унгария през трудните за църковната община години на съг с бившия енорийски свещеник. Епархийското ръководство забелязва усърдното му служение и го отличава с официална иконом (01.11.2017) и ставрофорен иконом (13.05.2018)

Какво са 40 години, когато достойно служиш на Бога? Те наистина са един миг, миг на среща с благодатта Божия! Нека пожелаем на отец Танчо все със същото гръзнновение да служи на Божия престол и достойно да ръководи поверените му енорияши по пътя на Спасението!

NEGYVEN ÉV AZ ÚR SZOLGÁLATÁBAN – AKÁR EGY PILLANAT

„Negyven év az Úr szolgálatában – mintha egyetlen pillanat lett volna, mintha csupán néhány hónapja szentelték volna pappá!“ – foglalta össze Tancso Jancsev sztavrofor iконом negyvenéves szolgálatát a Szent Orthodox Egyház papjaként.

1954. március 9-én született a Jambol megyei Goljam Manasztir faluban, az odaadón szolgáló áldozópap, Gancso Jancsev családjában. Kiskorától segédkezett apjának papi kötelezettségei ellátásában. Az elemi iskolát szülőfalujában végezte el, majd felvételt nyert az elhovói gimnáziumba. Az Isten szolgálata iránti vágy azonban felülkerekedett benne, s megkérte apját, írassa be a papi szemináriumba, mely akkor Cserepisbe száműzve működött. Kitüntetéssel végezte el a hatéves képzést, melyet követően felvételt nyert a szófiai Ohridi Szent Kelemen Teológiai Akadémiára, ahol 1976-ban végzett. 1977-ben mindörökre Magyarországhoz kötötte életét azáltal, hogy feleségül vette a magyar Kovács Rózsikát. Ugyanazon év őszén a néhai Varlaam plovdivi metropolita diakónussá szentelte. Miután teljesítette az előírt gyakorlatot a plovdivi Szent Marina érseki katedrálisban, kinevezték

a plovdivi Rilai Szent János templom papjává. 1985-ben a Bolgár Orthodox Egyház – Bolgár Patriarchátus Szent Szinódusának döntése alapján öt éves mandátummal Magyarországra küldték, hogy a budapesti Szent Cirill és Metód templom előljárója legyen.

Magyarországi szolgálata során Tancso atya tökéletesítette magyartudását, s máig ő a Bolgár Orthodox Egyház egyetlen magyarul beszélő klerikusa. Előjárósága idején a budapesti templom teljes bevakolásra és felújításra került. Az ő ötletére alakították ki a régi templomudvari épületből a Szent Trifon nevét viselő kápolnát.

1986-ban a Bolgár Orthodox Egyház – Bolgár Patriarchátus Szent Szinódusa úgy döntött, egyházmegyét hoz létre a Nyugat- és Közép-Európában élő bolgárok számára. Tancso Jancsev sztavrofor iконом egyike volt az egyházmegyei választóknak, akik Szimeon glavinciai püspököt az első nyugat- és közép-európai metropolitává választották, döntésüket pedig a Szent Szinódus jóváhagyta. A később megrendezésre kerülő egyházmegyei vezetői választásokon Tancso atyát az új egyházmegye tanácsosává választották. Szimeon metropolita felfigyelt odaadó szolgálatára, és a protoierej címmel tüntette ki.

Ötéves mandátuma lejártával Tancso atya visszatért Plovdivba, ahol ismét a Rilai Szent János templom papjává, röviddel később pedig előljárójává nevezték ki. Előjárósága alatt teljes felújításra került sor, s helyreállították a templom kétségbeesett állapotban lévő falfestményeit is. 2005-ben saját kérésére felfüggesztette az előjáróság alól, de továbbra is a templom papja maradt. 2010-ben visszatért Magyarországra, hogy megkísérelje begyógyítani a sebeket, melyeket az egyházközség azóta már világi személlyel lefokozott volt papja, Sztefan Mamakov okozott. Tancso atya óriási erőfeszítésekkel védte meg a hitet és hagyományt a budapesti és magyarországi bolgárok között a volt egyházközségi pappal való pereskedés nehéz éveiben. Buzgó szolgálata nem kerülte el az egyházmegyei vezetés figyelmét, mely az iконом (2017. november 11.), majd a sztavrofor iконом (2018. május 13.) címmel tüntette ki.

Valóban, mi is az a 40 év, ha méltón szolgálod Istent! Igazán csak egy pillanat, az Isteni Kegyelemmel való találkozás pillanata! Kívánjuk Tancso atyának, hogy továbbra is ugyanilyen bátran szolgálja az Isteni Trónt, és méltóképpen terelje a rábízott nyáját az üdvösség felé!

МЕСЕЧИНКА НА 10

Бързо лети времето. Особено за тези, за които да твориш е ежедневие. То не е свързано с часове и минути, а с принадлежност. Към изкуството, към сцената, към живота. Бързо отлитнаха и първите десет години на създадената от Емил Билярски и Аннамария Ола унгаро-българска група „Месечинка“.

„Месечинка“, – бандата, която през 2018 г. спечели престижната награда „Фонограм“ за най-добър етно албум! „Месечинка“ – групата, която за десет години е създала пет музикални албума, обиколила е повече от десет страни и е имала стотици концерти. Групата, чийто музикален албум е определен за "world music албум на годината" и е горещо приет в различни страни. Група, която създава магия на сцената. ♦ Публиката било унгарска, било българска, било чуждоземна – по различни фестивали, страни и континенти винаги има възможността да пътешества в света на сънищата, които се раждат от гласа на Аннамари. Глас с много отенъци, регистри, вибрации, тонове, емоции. Богат, разказващ глас! Но не само това.

Аннамари разказва, че пише текстовете и пее много от песните на седем езика, а и дори на още един измислен от нея. И често споделя, че за нея България е влюбеност. И че „песните на испански носят страст, на български – възвисяват, тези на цигански – развеселяват“. ♦ За „Месечинка“ е характерно и невероятното може да се каже на Емил, като композитор, пианист, китарист, певец, поет, чието име е емблематично в историята на унгарската алтернативна музика. Създаваща музика в поезията си и поезия в музиката си, защото пише сам много от текстовете за песните. Широка е палитрата на репертоара им. От исконно българското, което е един от ключовете на успеха, до шаманското звучене – един от ключовете към душите ни. ♦

Музиката, която създава „Месечинка“ се нарича **високо изкуство!**

Аз бих го нарекла висш пилотаж!

На добър час, „Месечинка“!

Огривай ни още пет по десет. След това ще преговаряме отново! ♦

ГАБРИЕЛА ХАДЖИКОСТОВА

Юбилейният концерт на „Месечинка“ с **Аннамария Ола** – вокал, саз, **Емил Билярски** – клавишни, китара, **Ференц Шомоги** – бас, контрабас, **Давид Кроликовски** – барабани, перкусии, беше на **6 юни, четвъртък, от 19 часа на ул. „Байза“ 44.**

10 ÉVES A MESZECSINKA

Hogy repül az idő! Különösen azok számára, akiknek az alkotás a mindennapokhoz tartozik. Ennek semmi köze az órákhoz és percekhez, csak az elkötelezettséghez. A művészet, a színpad, az élet iránt. Gyorsan elszállt az Emil Biljarszki és Oláh Annamária által alapított magyar-bolgár együttes, a Meszezsinka első tíz éve is.

A Meszezsinkáé – mely 2018-ban az év hazai világ- vagy népzenei albuma kategóriában elnyerte a nagy presztízssű Fonogram díjat. A Meszezsinkáé, mely e tíz év alatt öt albumot készített el, és koncertek százait adta több mint tíz országban. Az együttesé, melynek egyik lemezét az év világzenei albumaként emlegették, és számos országban lelkes fogadtatásban részesült! Az együttesé, mely varázsol a színpadon. ♦ A közönségnek, legyen magyar, bolgár vagy külföldi – a különböző fesztiválokon, országokban és földrészekben mindig megvan a lehetősége, hogy utazást tegyen az álmok világába, mely Annamari hangjaiból tárul fel előtte. E hang számos árnyalattal, regiszterrel, rezgéssel, színnel, érzelmmel bír. Gazdag, sokat mesélő hang! De ez még nem minden. Annamari azt meséli, hét nyelven ír szövegeket és énekel, sőt egy nyolcadikon

is, melyet maga talált ki. S gyakran hangsúlyozza, hogy Bulgária számára szerelem. S hogy „a spanyol dalok szenvedélyt hordoznak, a bolgárok felemelnek, a cigány nyelvűek felvidítanak“. ♦ A Meszezsinka másik meghatározó jellemzőjét Emil hihetetlen képességei jelentik zeneszerzőként, zongoristaként, gitárosként, énekesként és költőként, akinek neve fogalom a magyar alternatív zene világában. Költészetében zenét, zenéjében költészetet teremt, mivel a dalok jelentős részének maga írja a szövegét. Az együttes repertoárja rendkívül változatos – az eredeti bolgár hangzástól kezdve, mely a sikerük egyik kulcsa, a sámánisztikusig, mely a lelkünkhez vezető kulcsok egyike. ♦

A zenét, melyet a Meszezsinka alkot, joggal nevezik Magas Művészetnek! Én a magam részéről **Magasrepülésnek** nevezném! Isten éltesen, Meszezsinka! Világíts nekünk még ötször tíz évig. A továbbiakról majd akkor tárgyalunk! ♦

HADZSIKOSZTOVA GABRIELLA

A Meszezsinka – **Oláh Annamária** – ének, szaz, **Emil Biljarszki** – billentyű, gitár, **Somogyi Ferenc** – basszusgitár, nagybőgő, **Krolikowski Dávid** – ütős hangszerek – jubileumi koncertjére **június 6-án, csütörtökön 19 órakor került sor a Bajza utca 44. alatt.**

120 ГОДИНИ ОТ РОЖДЕНИЕТО НА ПАНЧО ВЛАДИГЕРОВ

През 2019 г. отбелязваме 120 години от рождението на Панчо Владигеров. Композиторът, който проправя път на българската музика в чужбина. Авторът на първия български концерт за цигулка, на първия български концерт за пиано, на емблематичната Рамсония „Варгар“. Негови почитатели са Караян, Айначян и маестро Найден Тодоров.

Панчо Владигеров е роден в Цюрих, Швейцария, но прекарва ранното си детство в Шумен. След смъртта на бащата семейството се премества в София, където Панчо започва музикалното си образование в Частно музикално училище. Големият чешки музикант и основател на клавирната школа в България Хенрих Визнер му преподава пиано, а теория на музика-

та учи при известния ни композитор Добри Христов.

По това време Владигеров прави първи опити в композирането. Семейството заминава за Берлин и от 1912 до 1915 година изучава композиция и пиано в Държавното висше училище, след което завършва Музикалната академия с отличие през 1922 година.

Два пъти печели Менделсоновата награда, ежегодно отличие, което се дава от композиционния отгел на Академията.

В началото на творческата си кариера Владигеров работи като музикант и диригент в театъра на Макс Райнхард в Берлин. Това е важен момент в житейския му и творчески път. В продължение на 11 години Владигеров пише музика за спектаклите на големия немски режисьор, поставяни в „Дойчес Театър“ в Берлин и „Театър ан дер Йозефшад“ във Виена.

До 1932 година Владигеров живее в Германия. Макар и далече от родината той създава ярки народностни произведения, които привличат внима-

нието на европейската музикална общественост. Изпълнената за пръв път на 27 януари 1923 година Рамсония „Варгар“ печели широка международна известност.

Концертира със свои творби в Германия, Франция, България.

През 1932 година Панчо Владигеров се завръща в България и става професор по пиано и композиция в Музикалната академия, където работи в продължение на повече от 40 години. Създава професионална композиторска школа и възпитава цяло поколение композитори като Парашкев Хаджиев, Александър Райчев, Красимир Кюркчийски, Александър Йосифов, Юлия Ценова, Георги Костов, Константин Илиев.

Пише първата българска опера „Цар Калоян“, поставяна и в чужбина, и редица гръци произведения. Като пианист от висока класа Владигеров създава над 60 пиеси за пиано, вклучени в 14 опуса.

В периода от 1936 до 1942 година той е представител за България в Постоянния съвет за международно сътруд-

ничество на композиторите. Делегат е на Световния конгрес на мира през 1949, член е на жури на престижни международни конкурси.

През 1968 г. Панчо Владигеров получава престижната награда на Виенския университет „Готфрид фон Хергер“ за принос в европейското културно наследство.

От 1995 година Музикалната академия в София носи неговото име. За големия му принос за развитието на българската музикална култура Владигеров е удостоен с всички най-високи държавни отличия.

Панчо Владигеров твори пълноценно до края на живота си. Умира на 8 септември 1978 г. в София.

Владигеров избира сам да черпи идеи от българския фолклор, въпреки голямата палитра от източници на възхновение, с която разполага.

Става нарицателно за майсторство и прецизност. Панчо Владигеров гобавя към съкровищницата на българското музикално наследство своя личен почерк и симфоничен граматизъм като безспорен и неизчерпаем източник на национално самочувствие.

ПО БЪЛГАРСКАТА ПРЕСА

120 ÉVE SZÜLETETT PANCISO VLADIGEROV

Idén százhusz éve, hogy megszületett Pancso Vladigerov, a bolgár komolyzene nemzetközi úttörője, az első bolgár hegedű- és zongoraverseny, valamint az emblemikus Vardar rapszódia szerzője, akinek tisztelői közé tartozott Karajan, Einstein és maestro Najden Todorov is.

Pancso Vladigerov a svájci Zürichben született, de korai gyermekéveit Sumenben töltötte. Apja halála után a család Szófiába költözött, ahol Pancso a Zenei Magániskolában megkezdte zenei tanulmányait. Zongoratanára a nagy cseh zenész, a bolgár zongoraiskola megalapítója, Jindřich Wiesner volt, zeneelméletre pedig a korszak ismert zeneszerzője, Dobri Hrisztov oktatta.

Ebben az időben kísérletezett először komponálással. 1912-ben családjával

Berlinbe költözött, ahol 1915-ig az Állami Zenei Főiskolán tanult, majd a Zeneakadémiára iratkozott be, ahol 1922-ben kitüntetéssel végzett.

Kétszer is elnyerte az Akadémia zeneszerzői részlegének éves kitüntetését, a Mendelssohn-díjat.

Művészi pályáját zenészként és karmesterként kezdte meg Max Reinhardt berlini színházában. Ez életének és pályafutásának fontos állomása volt. 11 éven keresztül szerzett zenét a nagy német rendező előadásaihoz, melyeket a berlini Deutsches Theaterben és a bécsi Theater an der Josefstadtban mutattak be.

Vladigerov 1932-ig Németországban élt. Noha távol volt hazájától, határozott nemzeti jelleggel bíró műveket is alkotott, melyek magukra vonták az európai zenésztársadalom figyelmét. Az első ízben 1923. január 27-én előadott *Vardar* rapszódia komoly nemzetközi hírnévre tett szert.

Darabjaival Németországban, Franciaországban és Bulgáriában koncertezett.

1932-ben Pancso Vladigerov visszatért Bulgáriába, és a Zeneakadémia professzora lett, ahol több mint negyven évig tanított zongorát és zeneszerzést. Professzionális zeneszerzői iskolát hozott létre, s komponisták egész nemzedékét nevelte ki, melyben olyan neveket találunk, mint Paraskev Hadzsiev, Alekszandar Rajcsev, Kraszimir Kjurkcsijszki, Alekszandar Joszifov, Juliya Cenova, Georgi Kosztov vagy Kosztadin Iliev.

Ő az első bolgár opera, a *Kalojan cár* szerzője, melyet külföldön is színpadra állítottak, és számos további mű is fűződik a nevéhez. Világszínvonalú zongoraművészként Vladigerov több mint 60 zongoradarabot írt, melyek összesen 14 opust tesznek ki.

1936 és 1942 között Bulgária képviselője volt a Zeneszerzők Nemzetközi Együttműködése Állandó Tanácsában. 1949-ben a Nemzetközi Békekongresszusra delegálták. Nagy presztízsű nemzetközi versenyek zsűrijének tagja volt.

1968-ban Pancso Vladigerov elnyerte a

Bécsi Egyetem nagy tekintélynek örvendő, az európai kulturális örökséghez való hozzájárulásért járó Gottfried von Herder díját.

1995-től a szófia Zeneakadémia az ő nevét viseli. A bolgár komolyzenei kultúra kialakítása terén szerzett óriási érdemeiért Vladigerov a legmagasabb állami kitüntetésekben részesült.

Pancso Vladigerov élete végéig teljes értékű alkotómunkát végzett. 1978. szeptember 8-án hunyt el Szófiában.

Vladigerov, noha az ihletforrások széles skálája állt rendelkezésére, maga döntött úgy, hogy a bolgár folklórból merít ötleteket.

Neve a művészi jártasság és alaposság szinonimájává vált. Pancso Vladigerov saját egyedi kézjeggyel és a szimfonikus dramatizmussal mint a nemzeti büszkeség vitán felül álló és kimeríthetetlen forrásával gazdagította a bolgár zenei örökség kincsestárát.

A BOLGÁR SAJTÓ ALAPJÁN

„ПО-СТРАШЕН ОТ СПИНА, ПО ОПАСЕН ОТ РАКА
– СЕГА ЗА СЕГА СИ ОСТАВА ПРОСТАКА.“

„ТЪРПИ НАРОДЪТ НАШ,
ТОЙ ИМА ПЕТСТОТИН ГОДИНИ СТАЖ.“

„СТРАХ МЕ Е НЕ ОТ МИНИСТЪРА НА КУЛТУРАТА,
А ОТ КУЛТУРАТА НА МИНИСТЪРА.“

Радой Ралин
1922—2004

БЕЗГЛАГОЛНО СТИХОТВОРЕНИЕ

Градина, пролет, май, цветя,
скамейка, шепот сладък.
И сред цветята Той и Тя,
любов и тъй нататък.
Поля, природа, красота,
река, гора, нататък,
природа, сбъдната мечта,
възторг и тъй нататък.
Годеж, венчило, поп и брак,
момент безумно кратък,
после проза, скука, мрак,
деца и тъй нататък.
Курорт, море, приятен смях,
простор, вълни отплатък,
възбуда, трепет, сладък грях,
роза и тъй нататък.

Полуда, нежност, сълзи, плач,
плесник и писък кратък,
багаж, билет, дете, носач,
развод и тъй нататък.
Нахалник, пари, кола,
вертеп и той сред мрака,
кафе, билинг, квартира, ключ,
жени и тъй нататък.
Бастун, легло, юрган, приют,
глава с перчем окапал,
цукало, карти сноп, албум,
легло и тъй нататък.
Наследници, камбанен звън
и яма сред цветята,
лопата, курка, поп и кръст,
ковчег без тъй нататък.

„БЕШЕ ВРЕМЕ ТУРСКО,
ДОЙДЕ ВРЕМЕ МИЖИТУРСКО...“

„ОТКАК СВЯТ СВЕТУВА,
ВСЕ МАЗНИЯТ ОТГОРЕ ПЛУВА...“

Сайт за кръстословици (.net)	↓	Пост във футбола	↓	Единица за ел. заряд	↓	Планина в Далечния Изток	↓	Най-големият водопад във Франция	↓
По-голяма сестра				Отпадане на силите след работа	→				
	→			Най-старото население на Испания	↓				
Роман от Стивън Кинг		Шлосерски инструмент	→				Месец от еврейския календар	→	
	→	Пристанищен град във Финландия	→			Разказ от Иван Вазов	→		
Стихотворение от Пушкин		Част от денонощието	→			Английски философ (1478-1535)	→		
	→				Град в Лаос	↓			
					Египетски бог			Вид опашато земноводно	↓
Пристанищен град в Швеция		Презрамки за панталони	→		↓				
	→	Цяр	↓	Синът на Аристофан	→				Маїка
Електромагнитен прекъсвач	→			Шахматен коефициент	↓	Герой на М. Шолохов от „Разораната целина“	→		
Разплащателен документ									
	→		Образ	→			Марка наши телефони	→	
			Опера от Доницети	↓			Модел руски вертолети	↓	
Помощна теорема (мат.)		Музикална нота	→		Съкратени название на акустичен ом	→			
	→			Замръзнала роса	→				

МОМЧЕ И ВЯТЪР

Една вдовица имала едничък син. И майката, и момчето се трудели от зори, та чак до мръкване. Подреждали къщата, хранели добитъка, орели, копаели, сеяли, плевели, жънели. Овършавали едро жито. Стигало за тях. Имало и за проган. Печели зелници. Месели бели погачи. Един ден майката каза на момчето: — Вземи, сине, тавата. Иди в избата. Донеси ми брашно да меся хляб. Момчето взело тавата. Отишло в избата. Нагребало брашно. Излязло на двора. Духнал силен вятър — разпилял брашното. Върнало се момчето в избата. Напълнило отново тавата. Излязло на двора. Духнал вятърът. Разпилял пак брашното. — Няма да е по твоята, ветре! — извикало момчето и влязло в избата. Нагребало брашно. Излязло на двора. Духнал пак вятърът. Не оставил нищо в тавата. Захвърлило я момчето. Тръгнало да гони вятъра. Тичало, тичало — срещнало гологлав момък. — Защо тичаш, момче? — попитал момъкът. — Вятъра гоня. Трудеца ми ограби. Разпиля ми брашното. Гоня го, да ми го върне. — Вятър гони ли се бе, момче? Остави се от тая работа! И на мене вятърът свали калпака и го отнесе в реката. Но аз не съм луд да го гоня! — Аз пък ще го гоня и ще го стигна! И хукнало пак момчето. Тичало, ти-

чало — на другия ден срещнало здрав и едър селянин. — Къде си се втурнало, момче? — попитал селянинът. — Вятъра гоня. — Защо го гониш? — Да ми върне брашното. Три тави ми разпиля. Трудеца ни ограби — на мене и на майка ми! — Не си хаби времето, момченце! С вятър излиза ли се на глава? Той и на мене колко овощни гръвчета положи! Колко плод орони! Но си трая. Кой може да се разпразя с вятъра? — Аз ще се разпразя! Тичало пак момчето, тичало — на третия ден срещнало стар моряк с торба на рамо. — Къде, момче? — спрял го морякът. — Вятъра гоня. — Какво ти е направил? — Разпиля ни три тави брашно! — Е, голяма работа! — За тебе може да е малка, но за мене е голяма. Нека гоиде той да поработи, че да види как се добива всяко зрънце! — Върни се, момче! — рекъл морякът. — Не можеш се разпрази с вятъра! Той е силен и страшен! Ще духне срещу тебе, ще те отвее в някой пуцинак. Не можеш се върна вече! Нали и нашия кораб потопи! Издавиха се и пътници, и моряци! Аз сам се чудя как останах жив! — Да става каквото ще! Тръгнал съм — няма да се върна! Ще догоня вятъра, ще си дира брашното! Момчето отново се втурнало. Тичало, тичало, тичало — най-сетне стигнало вятъра.

— Ей, ветре! — Какво? — Дай ми брашното, гето го разпиля! — Бре, момче, вятър брашно държи ли? — Държи, не държи — ние с труд сме го добили! Разпиля го — трябва да го върнеш! Затова тичам цели три дни да те гоня! Усмихнал се вятърът и рекъл: — Добре правиш, че пазиш и си дириш с труд придобитото имане. Па си и смело момче, щом си дошло с вятъра да се разпразяш. Разпиляното брашно не мога да върна. Но ще ти го запламя ето с тази кърпичка. Вземи я и я пази добре. Като ѝ кажеш: „Кърпичке, дай да ям!“ — тя сама се постила. Каквото ядене поускаш, тозчас ще се яви прег тебе! Взело момчето кърпичката. Тръгнало си. Върви и си мисли: „Право ли казва вятърът? Лъже ли ме? Чакай да опитам!“ Постлало кърпичката и рекло: — Кърпичке, дай да ям мед и масло! Изведнъж върху кърпичката се наредили златни блюда с мед и масло. Момчето поускало и друго ядене. Каквото пожелало, тозчас се явило прег него. Момчето яло, яло — наситило се. Тръгнало отново. Вървяло, що вървяло, на третата вечер се отбило да пренощува в една кръчма. Седнало при празна маса, постлало кърпичката и рекло: — Кърпичке, дай ми да ям! Докато издума, пред него се наредили все хубави гозби. Смаяли се хората в кръчмата. Момче-

то ги поканило. Нагостило ги богато. — И това чудо не бях виждал! — рекъл кръчмарят. — Кърпичка гозби да дава! Отде я взе бре, момко? Има ли някъде да се продават? — Вятърът ми я даде. — Добър гар! — обадила се кръчмарката. — И най-богатият човек ще ти завиги! Нахранило се момчето. Прибрало кърпичката. Отишло да спи. През нощта кръчмарката каза на мъжа си: — Мъжо, да вземем на момчето кърпичката. Без работа богатство ще трупаме. „Дай, кърпичке, ядене.“ — „На!“ „Дай, кърпичке, пиене!“ — „Готово!“ Ще понасяме на хората и без труд пари ще печелим! Като заспало момчето, кръчмарката влязла при него, взела кърпичката от пояса му и оставила друга на нейно място. Тръгнало си сутринта момчето. Стигнало до тяхната къща и още от вратата викнало: — Мамо, да видиш каква кърпичка ти нося! Даде ми я вятърът, загато ни разпиля брашното. Няма вече да месим и готвимш! — Каква кърпичка, сине? Дай да я видя! Момчето извадило кърпичката, постлало я на стола и рекло: — Кърпичке, дай да ям! Кърпичката нищо не гала. — Чуваш ли, кърпичке! Дай да ям! Кърпичката си оставала празна. — Щом не щеш да даваш вече ядене, хайде при вятъра! Взело момчето кърпичката и право при вятъра. — Ветре, на ти кърпичката, дай ми брашното! Кърпичката не дава вече ядене. — Защо не дава вече, момченце? — Не зная. По-напред даваше. Сега не ще. Разбрал вятърът каква е работата и казал: — Вземи това петленце. Щом му кажеш: „Запей, петленце!“ — то ще запее и жълтици ще падат из устата му. Взело момчето петленцето. Тръгнало си. Вечерта се отбило да пренощува в същата кръчма. Като седнало да вечеря, казало: — Запей, петленце!

Петлето запяло: кукуригу-у — и из устата му почнали да падат жълтици. Момчето ги взело и си поръчало ядене. Като се навечеряло, легнало да спи. През нощта кръчмарката взела петленцето и сложила на негово място друго. Събудило се на сутринта момчето, взело другото петле и си тръгнало. Стигнало, нестигнало в къщи, отгалеко завикало: — Мамо, мамо, да видиш какво петленце ти нося! Щом запее, жълтици падат от устата му! Хайде запей, петленце! Петлето мълчало. — Петленце, запей! Петлето пак мълчало. Грабнало го момчето. Отърчало при вятъра. — Ветре, не ща ти петлето! Дай ми брашното! Петлето не дава вече жълтици. — Така ли? — рекъл вятърът. — Кръчмарят и кръчмарката са ти взели истинската кърпичка и истинското петленце. На ти тази пръчка! Тя ще оправи работата. Щом ѝ кажеш: „Угряй, пръчко!“ — тя ще почне да когото свари да шиба. Щом ѝ речеш: „Спри, пръчко!“ — тя престава да угря. Взело момчето пръчката. Тръгнало си. Вечерта пак се отбило в кръчмата. Кръчмарят и жена му видели пръчката. Помислили, че и тя е чудновата като кърпичката и петлето. Сдумали се и нея да вземат.

Като заспало момчето, влезли при него. Жената посегнала да вземе пръчката. Момчето се събудило и викнало: — Угряй, пръчко! Ех, като зашибала оная ми ти пръчка! Угря ли, угря — ту кръчмаря, ту кръчмарката. — Чакай бре, момче! Кажу да спре пръчката! — Викал кръчмарят. — Ще ти върнем кърпичката! — Ох, оле! — пищяла кръчмарката. — Стига! Умирам! Ще донеса петленце! — Пръчко, спри! — извикало момчето. Пръчката спряла. Отърчала плачешком кръчмарката. Донесла кърпичката, донесла и петлето. Взело ги момчето и право при майка си. Още от вратата завикало: — Мамо, мамо, сега ще видиш истинската кърпичка и истинското петленце! Постлало кърпичката и рекло: — Кърпичке, дай да ядем мед и масло! Върху кърпичката се наредили златни блюда с мед и масло. — Запей, петленце! — викнало момчето. Запяло петлето. Жълтици почнали да падат из устата му. И заживели си майка и син доволни и честити.

РЕМОНТЪТ НА БЪЛГАРСКИЯ КУЛТУРЕН ДОМ ВЪРВИ ПО ПЛАН

Ремонтът на Българския културен дом започна на 1 октомври. Първият етап приключи успешно, готови са съблекалните зад сцената, душовете и санитарните помещения. Ремонтните работи продължават по план. Офисите на първия етаж са изпразнени, започна разбиването, а с това и цялостното отстраняване на плочата на първия етаж и на покрива. По всичко личи, че новата плоча ще е готова в края на месец май, след което ще започне строежът на новия етаж и на асансьорната шахта.

A TERVEK SZERINT HALAD A BOLGÁR MŰVELŐDÉSI HÁZ FELÚJÍTÁSA

Október 1-e óta tart a Bolgár Művelődési Ház felújítása. Az első szakasz sikeresen lezárult és elkészültek a színpad mögötti öltözők, a zuhanyzók és a vizesblokkok. A munkálatok továbbra is a tervek szerint folynak. Kiürítették az első emeleti irodaszintet és elkezdődött az első emeleti födém és tető bontása, illetve annak teljes eltávolítása. Előreláthatólag május végére készül el az új födém, ezt követően megkezdődik az új emelet és a liftakna építése.

ВЪЗПОМЕНАНИЕ

На 28.02.2019 г. се навършват
20 години
без скъпия ни съпруг, баща и дядо

**Живко
Петков
Живков**
на 64 години

*Знам, че ви липсвам,
но не мога да се върна...
Погледнете слънцето и морето,
вслушайте се в тишината
и ще ме откриете
и усетите отново,
защото аз съм с вас
и ви обичам!*

От семейството

Дружество на българите в Унгария

Magyarországi Bolgárok Egyesülete

1097 Бр., Vágóhíd u. 62. · tel.: +36 (1) 216-6560
<http://www.bolgaregyesulet.hu/>

Българско републиканско самоуправление

Bolgár Országos Önkormányzat

1062 Budapest, Bajza u. 44. · tel.: +36 (1) 216-4210

Столично българско самоуправление

Fővárosi Bolgár Önkormányzat

1062 Budapest, Bajza u. 44. · tel.: +36 (1) 216-4211

Български културен институт

Bolgár Kulturális Intézet

1061 Budapest, Andrásy út 14. · tel.: +36 (1) 269-4246

Посолство на Република България в Унгария

Bolgár Köztársaság Nagykövetsége

1062 Бр., Andrásy út 115.
tel.: +36 (1) 322-0836, +36 (1) 322-0824

Активен наблюдател

Bolgár Nemzetiségi Szószóló

1358 Budapest, Széchenyi rkp. 19 · tel: +36 (1) 441-5435

Българска православна църква

Св. св. Кирил и Методи

Szent Cirill és Szent Metód Bolgár Pravoszláv Templom

1097 Budapest, Vágóhíd u. 15. · tel.: +36 (30) 496-4997

Архимандрит Атанасий

Atanaszj archimandrita

tel.: +36 (20) 291-5825

Българско училище за роден език

Bolgár Nyelvoktató Nemzetiségi Iskola

1062 Budapest, Bajza u. 44. · tel.: +36 (1) 216-4210

Българска гвезична малцинствена

гемска градина

Bolgár Kétnyelvű Nemzetiségi Óvoda

1062 Budapest, Bajza u. 44. · tel.: +36 (20) 250-7339

Български културен, документационен

и информационен център

Bolgár Kulturális, Dokumentációs

és Információs Központ

1062 Budapest, Bajza u. 44. · tel.: +36 (1) 216-4211

Издание на БЪЛГАРСКОТО РЕПУБЛИКАНСКО САМОУПРАВЛЕНИЕ

РЕДАКЦИЯ

Виолет Доци (*главен редактор*),
Кирил Нег, Йордан Тютюнкoв
— 1062 Буганеща, ул. Байза 44., 06 (1) 216 4210

ОТГОВОРЕН ИЗДАТЕЛ

г-р Данчо Мусев

Издава се с подкрепата на Канцеларията на министър-председателя, Столичното българско самоуправление и на Българските самоуправлени-ния в I., VI., VIII., XIII., XVI. район на Буганеща, Уйпещ, Терезварош, и в Печ, Сегед, Халастелек, Дунахарасту, Дунакеси, Дебрецен и Сигет-сентмиклош.

A BOLGÁR ORSZÁGOS ÖNKORMÁNYZAT

kiadványa

SZERKESZTŐBIZOTTSÁG

Dóczy Violetta (*főszerkesztő*), Nagy Kiril, Tütümkov Jordan
— 1062 Budapest, Bajza u. 44., 06 (1) 216 4210

FELELŐS KIADÓ

dr. Muszev Dancso

Megjelenik a Miniszterelnökség, a Fővárosi Bolgár Önkormányzat és az I., VIII., XIII., XVI. kerületi, az Újpesti, a Терезвароши, valamint a Pécsi, a Szegedi, a Halásztelki, a Dunaharaszti, a Dunakeszi, a Debreceni és a Szigetszentmiklósi Bolgár Önkormányzat támogatásával.

ISSN 14163098

NYOMDAI KIVITELEZÉSÉRT FELELŐS

FesztNet Kft.

DESIGN ÉS NYOMDAI ELŐKÉSZÍTÉS

Ruszev Dimitar

A kulturális rendezvényeink és táboraink támogatója:

Изследователски институт

на българите в Унгария

Bolgár Kutatóintézet

1062 Budapest, Bajza u. 44. · tel.: +36 (1) 216-4211

Унгаро-Българска Стопанска Камара

Magyar-Bolgár Gazdasági Kamara

1092 Бр., Ráday u. 33/a. · +36(30)655-9589
www.hbcc.eu

Ресторант Царевец

Carevec Étterem

1097 Budapest, Vágóhíd u. 62. · tel.: +36 (20) 417-8576

Хотел Пула · Hotel Rila

1097 Budapest, Vágóhíd u. 62. · tel.: +36 (1) 32-32-991

ЮНИ 2019

06.06 | 19.00 (четвъртък)

Юбилеен концерт: 10 години
Месечинка

МЯСТО

1062 Будапеща, ул. „Байза” №44

12.06 | 18.00 (сряда)

Закриване на учебната година в
Българското училище за роден език

МЯСТО

1062 Будапеща, ул. „Байза” №44

2019 JÚNIUS

06.06 | 19.00 (csütörtök)

A Meszecsinka 10 éves jubileumi
koncertje

HELYSZÍN

1062 Budapest, Bajza u. 44

06.12 | 18.00 (szerda)

Tanévzáró a Bolgár Nyelvoktató
Nemzetiségi Iskolában

HELYSZÍN

1064 Budapest, Bajza u. 44